NI MINURSO RUS, NI MINUSO NORD-AMERICÀ

Sàhara Occidental: risc de guerra entre Rabat i Alger

Un desacord sobre la lletra *R*, que feia referència al referèndum que els estatunidencs —partidaris de Rabat— ja no volen, però que els russos —actuant en nom d'Alger— estaven decidits a celebrar, costi el que costi. Armats amb poder de veto, cada potència va bloquejar la resolució presentada per l'altra. La conseqüència: els sahrauís han estat desposseïts del seu dret a existir com a poble lliure.

També ha suposat el final del mandat de la missió de l'ONU al Sàhara Occidental i el ridícul més espantós de la Missió de les Nacions Unides per al Referèndum del Sàhara Occidental (MINURSO). Un organisme neutral que, durant trenta-cinc anys, havia assegurat el respecte de l'alto el foc en aquest territori.

Quan el Marroc i Algèria s'enfronten a l'arena de les Nacions Unides, els EUA i Rússia actuen com a intermediaris. El Marroc s'aixopluga sota el paraigua americà i, més àmpliament, darrere del bloc occidental —tot incloent-hi França i Espanya. En els darrers anys, el Regne del Marroc havia reunit molts actors de la comunitat internacional a la seva causa. Rússia, en bloquejar la resolució defensada pels EUA, ha donat un impuls al Front Polisario (el moviment independentista del Sàhara Occidental), que Algèria recolza, el crit de guerra del qual és un referèndum d'autodeterminació.

La conjuntura actual, més enllà d'aquests països del Magrib, enfronta els vells blocs occidental i oriental, o fins i tot el Nord i el Sud del món. Això es veu amb els camps de batalla actuals que són el Sahel, Ucraïna i l'Orient Mitjà.

MBAPPÉ HA FICAT LA POTA

Aterra com puguis

El pitjor dels esportistes desmesuradament valorats no és el decalatge entre el seu CI (coeficient intel·lectual) i el seu PIB (producte interior brut), sinó imaginar-se que viuen en un altre món.Moltes estrelles es creuen fora del sistema solar. Al marge de misèries i realitats terrenals. Per això la majoria no parlen de política, ni de sentiments, ni de moral; ells, la pilota o l'esquí o el volant.

Mbappé, fa uns anys, es va posar a riure quan algú va preguntar-li si no se-ria millor desplaçar-se en tren enlloc d'avió, cara a l'escalfament global. Què és per Mbappé l'escalfament global?

En fi, ara ha fet una conya, però no una de normal, no es va posar contra Sánchez, no: va insultar, sense saber-ho (perquè ell viu en una altra galàxia) la Xina. La Xina!

Es veu que, un bon dia, Mbappé va fer befa del desaparegut líder suprem Mao i això sí que no.

D'acord en que la Xina se l'emboli-ca en paper de fumar i que les seves reaccions polítiques i, sobretot, econòmiques, estan fora de context, però és que l'estat xinès és així, tan sensible (aparentment) com lent (realment).

La crisi està oberta, perillen sumes econòmiques importants (també per al Reial Madrid) i, ara, Mbappé ha de fer el paper de l'auca: disculpar-se, justificar-se, desdir-se.

Tot un paperot que tampoc l'afectarà gaire; al cap i a la fi, del planeta Terra, només en coneix els beneficis... Però, si més no, tot un tràngol per a una figura intocable quan ves-teix amb calça curta.

LLUFA